

रोमाणि ततः स्नेहा सशोणितः । रुण्डि रोमकूपांस्तु
ततोऽन्ये ग्रामसम्भवः । तदिन्द्रुप्रं २५ खालियं रुज्येति
च विभाज्यते । दाहणा कण्डूरा रुद्धाः केशभूमिः प्रजा-
यते । कफवातप्रकोपेण विद्याहारणकस्तु २६ तम् । अरुं पि
बहुवक्त्राणि बहुकोदानि मूर्धनि । कफासृक्कमिकोपेन
नृणां विद्यादरुपिकाम् २७ । क्रोधशोकप्रमलतः शरीरोष्मा
शिरोगतः । पित्तञ्च केशान् पचति पलितं २८ तेन जायते ।
दाहज्वररुजान्तस्ताम्बाः स्फोटः सपीतकाः । गात्रेषु
वदते चान्दर्विज्ञेयास्ता मसूरिकाः २९ । शाल्मलीकण्टक-
प्रख्याः कफमारुतशोणितैः जायन्ते पिडता यूनां ३० यज्ञो
या सुखद्रुपिकाः । कण्टकैराचितं दृप्तं कण्डू मत्याण्डु-
मण्डलम् । पद्मिनीकण्टकप्रख्यैस्तदाख्यं ३१ कफवातजम् ।
नीरुजं समसुप्तं मण्डलं कफरक्तजम् । सहजं रक्तमी-
षञ्च स्नेहणं जतुमणिं ३२ विदुः । अवेदनं स्थिरञ्चैव यस्य
गात्रेषु दृश्यते । माषवृक्षणमुत्पन्नमनिलान्मशकं ३३ दि-
प्तेत् । समुत्थाननिदानाभ्यां चर्मकील ३४ प्रकीर्तितम् ।
कृत्वाणि तिलमात्राणि नीरुजानि समानि च । वात-
पित्तकफोद्रेकात्तान् विद्यात्तिलकालकान् ३५ । मण्डलं सह-
दल्यं वा श्यामं वा यदि वा सितम् । सहजं भीरुजं
गात्रे न्यच्छेदमित्यभिधीयते । क्रोधायासप्रकुपितो वायुः
पित्तेन संयुतः । सहसा सुखमागम्य मण्डलं विस्तृजे-
त्ततः । नीरुजं तनुकं श्यावं सुखे व्यङ्गं ३७ तमादिशेत् ।
मर्द्दनात्पीडनाच्चापि तथैवात्यभिघाततः । मेदुचर्म
यदा वायुर्भजते सर्वतश्चरः । तदा वातोपसृष्टन्तु चर्म
प्रतिनिवर्त्तते । मणेरधस्तात्कोऽथ पन्थरूपेण लम्बते ।
सवेदनः सदाहस्य पाकञ्च व्रजति कचित् । मारुताग-
न्तुसम्भूतां विद्यात्तां परिवर्त्तिकाम् ३८ । सकण्डूः
कठिना चैव सैव स्नेहसमुत्थिता । अल्पीयसीं यदा
हर्षाद्दालां गच्छेत्स्त्रियं नरः । हस्ताभिघातादथ वा
चर्मण्युद्धर्तिते बलात् । मर्द्दनात्पीडनाच्चापि शुक्रवे-
गधवाततः । यस्यावपाद्यते चर्मं तां विद्यादवपाटि-
काम् ३९ । वातोपसृष्टमेवन्तु चर्मं संश्रयते मणिम् ।
मणिचर्मोपनइस्तु मूलघ्रोतोरुण्डि च । निरुद्धप्रकसे
तस्मिन्मन्धारमवेदनम् । मूलं प्रवर्त्तते जन्तोर्मणिर्न च
विदीर्यते । निरुद्धप्रकसं ४० विद्यादरूढां चावपाटिकाम् ।
वेगसम्भारणादायुर्विहतो गटसाश्रितः । निरुण्डि सह-
त्स्रोतः स्तब्धस्यदारं करोति च । मार्गस्य सौक्ष्मात् कच्छ्रेण
पुरीषं तस्य गच्छति । सचिरुद्गुहं ४१ व्याधिमेनं विद्यात्

इक्षरम् । यक्ष्मूत्समायुक्तेऽधौतेऽपाने शिशोर्भवेत् ।
क्षिप्रस्य स्नायमानस्य कण्डूरक्तकफोद्भवा । कण्डूयनात्ततः
क्षिप्रं स्फोटास्रावश्च जायते । एकीभूतं व्रणेष्वोरं तं
विद्यादहिपूतनम् ४२ । स्यान्नोत्सादनहीनस्य मलो दृष्य-
संश्रितः । प्रलिदते यदा स्नेदास्य कण्डू जनयेत्तदा ।
तत्र कण्डूयनात् क्षिप्रं स्फोटास्रावश्च जायते । प्राङ्दृ-
ष्यकच्छं ४३ तं स्नेहरक्तप्रकोपजाम् । प्रवाहणातिसारा-
भ्यां निर्गच्छति गुदं वहिः । रुद्धवर्णदेहस्य तं
गुदभ्रं शमादिशेत् ।

चुद्रल त्रिं चुद्राः चुद्ररोगाः सन्त्यस्य सिद्धां लब्ध् । चुद्र-
रोगयुक्ते

चुद्रवर्चरा स्त्री नित्यकर्म । वरटायां राजनिं
च द्रवस्त्री स्त्री नित्यकर्म । मूलपोतिकायाम् राजनिं
च द्रवार्त्ताकिनी स्त्री निःकर्म । श्वेतकण्ठकर्म्यां राजनिं
चुद्रवार्त्ताकी स्त्री निःकर्म । दृष्ट्याम अमरः
चुद्रशङ्ख पुं नित्य कर्म । शङ्खनखे (जोड़ड़ा) उमरटीका
च द्रवार्त्ता स्त्री निःकर्म । यावनालशर्करायाम् राजनिं
चुद्रमाहू ल पुं स्त्री निःकर्म । चुद्रयात्रे (चितावाग)
राजनिं [वति त्रिं
चुद्रशीर्ष पुं चुद्रं शीर्षमस्य । मयूरशिखादृष्टे, २ स्वल्पशीर्ष-
चुद्रशक्ति स्त्री निःकर्म । जलशुक्तिकायाम् । स्वार्धे क
तत्रैवार्धे राजनिं

चुद्रश्यामा स्त्री निःकर्म । कटभीष्टजे राजनिं
चुद्रस्नेहातक पुं निःकर्म । भूकुरुदारकदृष्टे राजनिं
चुद्रश्वास पुं कर्म । श्वासरोगभेदे

“चुद्रकृतमकश्चिन्नो महानूर्ध्वं पद्मधा भिद्यते स महा-
व्याधिः शारणकोविशेषतः । प्राप्य पं तस्य हृत्पीडा भ-
क्तदोषोऽरतिः परा । आनाहः पार्श्वयोः शूलं वैरस्यं
वदनस्य च । किञ्चिदारभमाणस्य यस्य श्वासः प्रवर्त्तते ।
निप्रसृस्यैति शान्तिञ्च स चुद्र इतिसंज्ञितः” सुश्रुं

“रुद्धायासोद्भवः कोष्ठे चुद्रवातवदोरयत् । चुद्रश्वासे न
सोऽत्यर्थदुःखेनाङ्गप्रबाधकः । हिनिस्त न च गात्राणि
न च दुःखं यथेतरे । न च भोजनपानानां निरुण-
क्षुचितं गतिम् । नेन्द्रियाणां वृथाच्चापि काञ्चिद-
त्पादश्रेष्ठजम् । स साध्य उक्तो बलिनः सर्वे चाधरुक्त-
लक्षणाः” भाष्यं

चुद्रश्चेता स्त्री सुश्रुतोक्ते अर्कादिगुणोक्ते ओषधिभेदे आम्बेन्द्र
पुष्पी चुद्रश्चेतां महाश्चेत्यादि” सुश्रुतः